



Universitätsbibliothek Paderborn

**De laude scripto[rum] pulcherrimus tractatus d[omi]ni
Joha[n]nis tritemij abbatis Spanhemensis ordinis sancti
benedicti de obserua[n]tia burßfelden[sis] ...**

Trithemius, Johannes

Maguntinu[m], 1494

Quanta[m] diligentia[m] fecerint in scribendo iiiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31333

thecam quā sibi condiderat, se fateretur non potuisse defen-
rere. **A**ugustinus cacholice doctor ecclesie precipuus, cū
mori debuisset, quasi pro singulari testamento fratribus
cōmisit: ut bibliothecā ecclesiasticā diligenter custodiret.
Longū est si velimus amatores libroꝝ precipuos quos
nouimus nominatim describere: qui ab inicio christia-
ne fidei usq; ad nostrā etatē diuersis temporibus claruerūt
Want amoris sacro testimonium. infinita pene volumina
que suis bibliothecis illi tradidérunt. **V**idemus in multis
cenobijs maxime nostri ordinis preclara et antiquissima
exemplaria: que mira subtilitate conscripta, diligentiam
veterū demonstrant. Erat olim abbatibus et monachis
nostrī ordinis ad libros incredibile studium: quippe qui
nouerant ordinis decorum, et infirmarū animarū in eis
haberi remedū. **L**ibri em̄ sunt qui nobis future felicitas
desideriū faciūt: p̄sestis exili miseras minuūt: vicia
pellūt, virtutes inserūt, cōstantiā in tribulatione tribuūt.
fructū indulti temporis producūt. **Q**uid enim nisi terren-
na sapere possemus: si nō haberemus consolationē scri-
pturarum: **N**em̄q; a mentibus hominū fides catholica
cito deficeret: si non haberentur instrumenta scriptura-
rum. **N**ihil ergo melius q̄d diuinis scripturis cū deside-
rio amoris incumbere: quibus instruimur quomodo in
via dei sollicite debeamus ambulare. **L**umi autē scriptu-
re legi non possint nisi scribantur prius: vtile et necessan-
rum est. ut monachi ad scribendū eas in cenobijs dul-
gentissime exerceantur. **I**nter omnia enim exercicia man-
nalia nullum adeo cōuenit monachis: sicut scribendis
voluminibus sacris studiū impendere.

Be diligentia veterum in scri-
bendis libris. **C**ap. iii.

10

DEniq; si historias transactis temporis diligenter inspiciamus. quantā curā veteres et sancti patres scribendis libris etiā p̄ prijs eoz manibus impenderint: et inueniemus. et mirabimur. Sciebant em̄ geminam huius artis utilitatē. quod sibi multipliciter ad corpus et animā p̄ficeret. et posteris ad vite honestatē deseruiret. Sanctus pamphilus martir ut paulo ante iam diximus. intantū huius artis amator fuit: ut maximā partem libroz origenis p̄ pria manu descripserit. Si vir tantus et idoneus martyr christi. officium scriptoris tam seruenti desiderio subire nō rēnuit: quid nos vermiculi dicturi sumus. qui in monasterio sine cura temporaliū rerū degentes. nec veterū exemplo. nec platorum precepto. manū dignamur apponere scripturis: Martyr iste sanctus in testimonii desidie et pigrice nostre in iudicio stabit cōtra nos: qui negligimus in pace imitari: qđ ille magno desiderio in psecutione operatus est. De sancto Ambrosio mediolaneñ. episcopo legimus. q̄ omnes a se editos libros descripserit propria manu: de quibus ego (ne paucos estimares) ultra centenos iam reperi. Quis nostrū audeat gloriari q̄ centū libros ab alijs editos. in ocio monasterij descripserit: cū hic beatissimus pontifex in cura ecclesiastica positus. et in multis occupatus. plures etiā rescripserit. quos ipse ante composuit. Amor scripturarum cultores suos esse non sinit oiciosos. Sed quia hunc in nobis habere negligimus: ocio inertī torpemus: ita ut que faciliā sunt studiosis. nobis ad operandū difficultia reddantur. Ōs felix esset ordo noster fratres: si exemplis veterum. studio incūberenius scripturarū. Intueamur antiquos nostri ordinis abbates et monachos. nostre religionis columnas. Cassiodorum. Bedam. Alcuinum. Rabanum. Reginonem. Petrum damiani. et ceteros: quanta diligentia libros veterum descripserunt: quibus nullus labor durus. nulle expense graues videbantur. quibus augere potuissent bibliothecarum suarum ornatum.

De hac industria Cassiodorus et Petrus Damiani sanguinares atq; pclaros tractatus ediderunt. Sed nec Run pertu viri tuicien. o fratres negligenter trasire debemus: cuius profunditate ingenij. tot voluminu cōgeries fulgida decorauit. Ipse em cū esset vir deuotus. et dei scripturarūq; ardentissimus amator. p visionē diuinitus illuminari meruit: ita ut in exponendis scripturis suo tpe alemania simile nō haberet. Composuit multa egregia volumina. que p̄ prijs mambus Ambrosij exemplo descripsit: alijq; bas sigebergensē cenobij. ratisponenf postea ep̄us. vir in diuinis scripturis studiosus: om̄es penetratius quos Rupertus vester cuderat. tam p se q; p fratres suos fecit excopiarī. Unde maior p̄ voluminū ruperti. in sigebera gensi cenobio habetur. Sed et ipse Rupertus. diuersarū artiū libros colligens. apud tuicū bibliothecā ornatissimā instituit: quā temporū malicia ut cernitur iam dudū dissipauit. In multis quoq; monasterijs n̄i ordinis diligitur. gentia veterū in scribendis volumib; adhuc hodie cōnspicitur: vbi vnius manu viginti vel triginta volumia sepe ornatissime scripta ostendūtur. Deniq; in vita sancti marini thuronenf narrat Sulpicius. q; in eius cenobio pter scriptorū nullū exercebatur artificiū. Ex quo plane colligitur. q; etiā antiqui sanctissimi patres. hāc felicē artem. omnibus exercicijs manualibus in cenobijs preulerūt. Nemo igitur vestrū fratres refugiat: qd sanctos patres tāta fecisse diligentia nō ignorat. Sicut illi nobis scribendo pfuerūt: ita et nos posteris monimēta salutis pparemus. Nam si olim veteres non scripsissent qd nos modo legeremus: Enīero nisi breuitati statuissim consulere: de veterū diligentia scriptorū adhuc multa possem declarare. Sed quoniā scientibus historias loquor: ceptum volo abbreviare sermonem.

Qd quasi propriū et cū. La. v.
uenies monachoꝝ artificiū sit libros veterū describere.